

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113401024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

„Herre Jesus, nej da! — ja, ja en Gang maatte det jo komme.“

„Ja, men har de biet saa længe, skulde de biet til Folk havde deres Avl inde.“

„Det er de Skaaninger, der har drevet det frem, sagtens; de formærker endnu den sure Svie af sidste Krig og venter at komme efter den søde Kløe i denne.“

„Aa! det er intet Skaaningerne ene, Sjølandsfarerne vil altid Krig, de veed jo vel, at dem gaar den immer udenom, — ja, det er gode Tider for Nøvter og Tosser, naar Rigens Raader ere galne tilhobe ...“

„De siger ellers, at Marsken vilde nok nødig til det.“

„Ja, Fanden tro det! — kan jo dog nok være, men det kjendes kun lidtagtig at prædike Rolighed i en Myretue, — naa, Krig har vi, og nu gjælder det om at hver hytter sit. Der er nok at tage sig til i alle Maader.“

Talen faldt saa paa den forestaaende Rejse og gik nu en Tid om de slette Veje, vendte tilbage til Tjele, til Fedekvæg og Staldfodring og gik igjen paa Rejse. De havde imens ingenlunde forsømt Kanden, Øllet var steget dem svært til Hovedet, og Erik Grubbe, der just fortalte om sin Rejse til Ceylon og Ostindien med „Perlen“, havde ondt ved at komme frem igjennem sin egen Latter, hver Gang en ny Pudserlighed randt ham i Minde.

Præsten blev jo længer jo alvorligere; han laa sammensunken ned i Stolen, men en Gang